

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Primer període

Sèrie P - Número 1

Divendres, 17 de novembre de 2006

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió núm. 1

Í N D E X

Constitució

del Ple del Parlament i elecció dels membres de la Mesa del Parlament
(tram. 396-0001/08 i 398-00001/08) (p. 3)

Manifestació de condol

per la mort del M. H. Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda (p. 3)

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El Diari de Sessions reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció pot ésser consultada a l'expedient del Ple.

SESSIÓ NÚM. 1

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i nou minuts. Presideix el president de la Mesa d'Edat, acompanyat del secretari i la secretària de la Mesa d'Edat, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat major.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat en funcions, acompanyat de tot el Govern en funcions.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Elecció dels membres de la Mesa del Parlament.

La secretària general (Sra. Imma Folchi i Bonafonte)

Bon dia a tothom, i siguin benvinguts al Parlament de Catalunya.

Constitució del Ple del Parlament i elecció dels membres de la Mesa del Parlament (tram.396-00001/08 i 398-00001/08)

Com és preceptiu, d'acord amb l'article 1 del Reglament de la cambra, aquesta sessió s'ha d'iniciar amb la lectura del Decret 415, de 10 de novembre de 2006, de convocatòria de la sessió constitutiva del Parlament de Catalunya.

«Realitzades les eleccions al Parlament de Catalunya el proppassat dia 1 de novembre i atès que les corresponents juntes electorals provincials han proclamat els resultats d'aquest procés electoral, de conformitat amb el que estableix l'article 6 de la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat, decreto:

»Article 1. Convocar a la sessió constitutiva del Parlament de Catalunya els diputats i les diputades electes que han estat proclamats per les juntes electorals provincials de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, d'acord amb el resultat de les eleccions realitzades el dia 1 de novembre de 2006.

»Article 2. La sessió constitutiva tindrà lloc el dia 17 de novembre de 2006, a les 10.30 hores, al Palau del Parlament.

»Disposició final. Aquest decret entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

»Barcelona, 10 de novembre de 2006. Pasqual Maragall i Mira, president de la Generalitat de Catalunya.»

Il·lustres diputades i diputats del poble de Catalunya, el nostre Reglament, en l'article 2, estableix que la sessió constitutiva ha de ser presidida inicialment pel diputat electe de més edat d'entre els presents, assistit dels dos diputats més joves, en qualitat de secretaris. Segons les dades lliurades al Parlament, consta que el senyor Josep Maria Balcells Gené, nascut el 27 de novembre de 1940, és el diputat de més edat d'entre els presents, i li correspon de presidir la sessió. Comptarà amb la col·laboració dels dos diputats més joves, que són el senyor Albert Rivera Díaz, nascut el 15 de novembre

de 1979, i la senyora Laia Ortiz Castellví, nascuda el 26 d'abril de 1979.

Si algú considera que té un millor dret, ho haurà d'advertir ara. En cas contrari, el Parlament espera i el Reglament els encomana que componguin la Mesa d'Edat per tal d'obrir la sessió constitutiva del Parlament de Catalunya en la seva vuitena legislatura.

Els prego, doncs, que vulguin ocupar els seus llocs en la presidència.

Mentrestant, i com a secretària general del Parlament, els vull desitjar a tots i a totes els millors encerts en l'exercici de la funció representativa i de servei a tot el poble de Catalunya.

(Pausa.)

El president de la Mesa d'Edat (Sr. Josep M. Balcells Gené)

D'acord amb l'article 2.2 del Reglament del Parlament, declaro oberta aquesta sessió constitutiva.

Molt honorable president de la Generalitat, honorables conselleres i consellers, il·lustres diputades i diputats, autoritats que ens acompanyen, senyores i senyors assistents, personal del Parlament. Deixin-me que faci també extensiva la meva salutació inicial als companys i companyes dels mitjans de comunicació que cobreixen aquesta sessió. Una vegada més ells fan avui de pont imprescindible perquè la vida parlamentària arribi a tota la ciutadania. El meu reconeixement professional. Molt bon dia a tots.

Manifestació de condol per la mort del M. H. Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Les circumstàncies han fet que la constitució d'aquest Parlament hagi coincidit amb la mort de qui en fou el president en les tercera i quarta legislatures, el molt honorable senyor Joaquim Xicoy i Bassegoda. Lamentem el seu traspàs. En memòria seva, com a testimoni de la cambra que ell va presidir i com a mostra de condol envers la seva família i el partit en què militava, Unió Democràtica, els prego un minut de silenci.

(La cambra serva un minut de silenci.)

Que descansi en pau.

El privilegi o el fet que tots vostès, il·lustres diputades i diputats, siguin més joves fa que jo tingui avui l'honor d'ocupar per una estona aquesta molt honorable presidència de la Mesa. Acompanyat pels joves diputats Albert Rivera i Laia Ortiz, em permetran que els adreci unes paraules abans de procedir a l'elecció del president i de la Mesa del nostre Parlament. Unes paraules que més enllà de ser paraules de cortesia no deixaran de ser una consideració personal, exclusivament personal, sobre el contorn polític que acompanya l'arrencada d'aquesta vuitena legislatura, la legislatura, entre d'altres coses, del desplegament de l'Estatut.

Per avalar el to de la meva intervenció, permetin-me que recordi una màxima del pensador francès François de la

Rocheffoucauld, que deia que a la gent d'edat ens agrada donar bons consells potser per consolar-nos del fet que ja no som a temps de poder donar mals exemples. Siguin, doncs, benvolents amb les meves paraules.

L'article 55 del nostre Estatut diu que el Parlament representa el poble de Catalunya. Vol dir, d'entrada, que les cent trenta-cinc diputades i diputats que integren aquesta cambra i que vam ser elegits el dia 1 de novembre representem els 7 milions de ciutadans de Catalunya. Tenim la legitimitat que ens confereix l'elecció democràtica sorgida de les eleccions.

Tanmateix, i sense treure evidentment ni un bri a aquesta absoluta legitimitat, voldria explicitar una preocupació que de ben segur la majoria de la cambra comparteix. Em refereixo a l'alt percentatge d'abstenció que hi va haver en aquesta darrera consulta i que pot ser interpretada com una desmotivació en l'exercici dels drets de ciutadania o senzillament com una preocupant indiferència cap a l'activitat o representativitat política.

Algú ha dit que l'abstenció té el risc de fer més febles les nostres institucions públiques. Seria lamentable. Caldria, doncs, sumar voluntats i compromisos per evitar-ho; voluntats i compromisos, per començar, del Govern, dels parlamentaris i dels partits polítics, però també dels col·lectius més dinàmics de la societat civil i amb un plus específic dels mitjans de comunicació.

En aquest Parlament decidim lleis que són molt importants no només per fer un país econòmicament potent, culturalment fort, socialment cohesionat, sinó també per garantir condicions i qualitat de vida estables al conjunt dels nostres conciutadans. No deixem que els nostres plets partidistes, que el nostre argot professional o que les nostres legítimes discrepàncies derivin o es tradueixin en brega o bronca sorollosa, que com bé saben no dignifiquen als ulls de la ciutadania la nostra tasca parlamentària. Pot o hauria de ser un objectiu compartit per tots els grups parlamentaris, aconseguir una nova manera de fer política que estimuli la participació, que doni peu al debat col·lectiu i públic i que engresqui, sobretot els joves, al compromís polític.

Deixin que expressi un altre desig, que formularia dient: siguem didàctics, els polítics, amb els gestos, amb les paraules, amb les reaccions, amb les actituds, i no a títol individual, sinó col·lectivament. L'Estatut, en el seu article 55, diu que el Parlament és la seu on s'expressa preferentment el pluralisme i es fa públic el debat polític. Que la discussió sigui sobre propostes i alternatives, i que les discrepàncies i el contrast d'unes i altres serveixin per enriquir el debat a dins i a fora de l'hemicicle. Política és també pedagogia.

Ens toca de forma ben immediata arrodonir el mandat dels electors. Comencem avui amb l'elecció del president i de la Mesa del Parlament, continuarem la setmana entrant amb la investidura del nou president de la Generalitat, i en seguirà després la noble tasca legislativa. Si se'm permet d'expressar un desig, demanaria que evitéssim des d'avui la imatge de vencedors i vençuts. Al Parlament només hi ha majories i minories, és cert, però també diàleg, pacte i transacció. No oblidem que la ciutadania ens observa i potser ho fa de forma

reticent. Evitem tot allò que pugui menystenir o humiliar una part de l'hemicicle i desterrem, també, tot allò que pugui afeblir el nostre sistema democràtic. Només així ens farem progressivament dignes de l'estima i de la complicitat de la ciutadania a la qual ens devem. I no oblidem en cap moment que aquest Parlament és el Parlament d'una nació que està en el punt de mira no només dels nostres conciutadans, sinó també dels altres pobles d'Espanya i dels pobles veïns de la vella Europa i de la Mediterrània.

Som representants del poble i alhora hem de ser inspiradors i projectors de valors de ciutadania. No és sobrer de citar en aquest hemicicle un dels pensadors amb més fonament ètic de la història de la cultura, Immanuel Kant, que va escriure: «Obra de tal manera que tractis la humanitat a través de tu mateix i del proïsme com a fi, mai com a mitjà. Obra sempre com si fossis el legislador i, al mateix temps, com si fossis el súbdit d'un regne de voluntats lliures i racionals.»

Intuïa aquests dies que contemplar l'hemicicle des d'aquest escó presidencial seria especialment emotiu. I així és: un Parlament, el d'aquesta vuitena legislatura, que ha ampliat la seva diversitat i pluralitat. No ens ha de doldre. Com si fossin adreçats a la seu parlamentària, voldria recordar aquells versos de Salvador Espriu: «Fes que siguin segurs els ponts del diàleg i mira de comprendre i estimar les raons i les parles diverses dels teus fills.»

Abans d'acabar no resisteixo la temptació d'un darrer consell que pretén respondre a una dialèctica no sempre ben resolta en la relació entre polítics i mitjans de comunicació: protegim, benvolgudes diputades i diputats, l'autonomia i la llibertat dels informadors, i així tindrem tota l'autoritat per exigir-los el màxim rigor i professionalitat.

President Maragall, gràcies per la feina feta i gràcies per ser testimoni d'aquesta represa parlamentària. Conselleres i consellers, gràcies també per acompanyar-nos.

Acabo amb una cita del president Kennedy, un referent per a la meua generació: «Per fer totes les polítiques que necessita un poble no n'hi ha prou amb cent dies, ni amb mil dies, ni amb una sola legislatura, potser ni amb tota una vida. Per això cal que ens posem a treballar immediatament.»

Som-hi, doncs, i moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

De conformitat amb l'article 2.2 del Reglament procedirem ara a la lectura de la relació dels membres electes. Prego a la secretària de la Mesa d'Edat, senyora Laia Ortiz i Castellví..., no, primer el senyor Albert Rivera..., que iniciï la lectura de la relació dels membres electes.

El secretari de la Mesa d'Edat (Sr. Albert Rivera Díaz)

«La Junta Electoral Provincial, en sessió tinguda el dia 7 de novembre de 2006, d'acord amb els resultats electorals, ha proclamat diputats electes per la circumscripció de Barcelona les senyores i els senyors següents:

»Convergència i Unió:	Higini Clotas Cierco
»Artur Mas i Gavarró	Consol Prados Martínez
Núria de Gispert i Català	Josep Maria Balcells Gené
Felip Puig i Godes	Rocío Martínez-Sempere Rodrigo
Meritxell Borràs i Solé	Daniel Font Cardona
Ramon Espadaler i Parcerisas	Josep Maria Rañé Blasco
Lluís Corominas i Díaz	Montserrat Capdevila i Tatché
Antoni Castellà i Clavé	David Pérez Ibáñez
Irene Rigau i Oliver	Antoni Comín i Oliveres
Antoni Fernández Teixidó	Judit Carreras Tort
Maria Pilar Pifarré i Matas	Roberto Labandera Ganachipi
Ramon Camp i Batalla	Palmira Arcarons i Oferil.
Marta Llorens i Garcia	»Per Esquerra Republicana de Catalunya:
Oriol Pujol i Ferrusola	»Josep-Lluís Carod-Rovira
Francesc Homs i Molist	Joan Puigcercós i Boixassa
Maria Glòria Renom i Vallbona	Anna Simó i Castelló
Josep Rull i Andreu	Josep Huguet i Biosca
Joana Ortega i Alemany	Marina Llansana i Rosich
Josep Lluís Cleries i Gonzàlez	Joan Ridaó i Martín
Anna Figueras Ibáñez	Xavier Vendrell i Segura
Joan Recasens i Guinot	Maria Teresa Aragonès i Perales
Jordi Turull i Negre	Oriol Amorós i March
Assumpció Laïlla i Jou	Maria Pilar Dellunde i Clavé
Joan Raventós i Pujadó	Uriel Bertran i Arrué.
Maria Rosa Fortuny i Torroella	»Pel Partit Popular de Catalunya:
Esteve Orriols i Sendra	»Josep Piqué i Camps
Joan Morell i Comas	Montserrat Nebrera González
Benet Maimí i Pou.	Francesc Vendrell i Bayona
»Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi:	Maria Dolors Montserrat i Culleré
»José Montilla i Aguilera	Belén Pajares Ribas
Antoni Castells i Oliveres	Daniel Sirera i Bellés
Manuela de Madre Ortega	Carina Mejías Sánchez
Montserrat Tura i Camafreita	Santiago Rodríguez Serra
Miquel Iceta i Llorens	María Ángeles Olano García
Ernest Maragall i Mira	Rafael López Rueda.
Carme Figueras Siñol	»Per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa:
Ferran Mascarell i Canalda	»Joan Saura Laporta
Jordi Valls i Riera	Maria Dolors Camats Luis
Lídia Santos i Arnau	Jordi Miralles Conte
Joan Ferran Serafini	Jaume Bosch Mestres
Caterina Mieras Barceló	Maria Dolors Clavell Nadal
Jordi William Carnes i Ayats	Laia Ortiz Castellví

Salvador Milà Solsona

Mercè Civit Illa

Laura Massana Mas.

»Per Ciutadans - Partido de la Ciudadanía:

»Albert Rivera Díaz

José Domingo Domingo

Antonio Robles Almeida.»

El president de la Mesa d'Edat

Prego ara a la secretària de la Mesa d'Edat, senyora Laia Ortiz i Castellví, que continuï la lectura de la relació de diputats i diputades electes.

La secretària de la Mesa d'Edat (Sra. Laia Ortiz Castellví)

«Per la circumscripció de Girona:

»La Junta Electoral Provincial, en sessió tinguda el dia 9 de novembre de 2006, d'acord amb els resultats electorals, ha proclamat diputats electes per la circumscripció de Girona les senyores i els senyors següents:

»Pel Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi:

»Joaquim Nadal i Farreras

Marina Geli i Fàbrega

Joan Manuel del Pozo i Àlvarez

Esteve Pujol i Badà.

»Per Convergència i Unió:

»Eudald Casadesús i Barceló

Elena Ribera Garijo

Santi Vila i Vicente

Xavier Crespo i Llobet

Maria Dolors Rovirola i Coromí

Carles Puigdemont i Casamajó

Xavier Dilmé i Vert.

»Per Esquerra Republicana de Catalunya:

»Pere Vigo i Sallent

Maria Mercè Roca i Perich

Carme Capdevila i Palau

Pere Bosch i Cuenca.

»Pel Partit Popular de Catalunya:

»Josep Enric Millo i Rocher.

»Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa:

»Joan Boada Masoliver.

»Per la circumscripció de Lleida:

»La Junta Electoral Provincial, en sessió tinguda el dia 6 de novembre de 2006, d'acord amb els resultats elec-

torals, ha proclamat diputats electes per la circumscripció de Lleida les senyores i els senyors següents:

»Per Convergència i Unió:

»Josep Grau Seris

Josep Maria Pelegrí i Aixut

Maria Carme Vidal i Huguet

Josep Pont i Sans

Albert Batalla i Siscart

Agustí Lluís López i Pla

Anna Miranda Torres.

»Pel Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi:

»Joaquim Llana Cortina

Agnès Pardell Veà

Marta Camps i Torrens.

»Per Esquerra Republicana de Catalunya:

»Carmel Mòdol Bresolí

Jordi Ausàs Coll

Miquel Àngel Estradé Palau.

»Pel Partit Popular de Catalunya:

»Jordi Montanya Mías.

»Per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa:

»Francesc Hilari Pané Sans.

»Per la circumscripció de Tarragona:

»La Junta Electoral Provincial, en sessió tinguda el dia 6 de novembre de 2006, d'acord amb els resultats electorals, ha proclamat diputats electes per la circumscripció de Tarragona les senyores i els senyors següents:

»Per Convergència i Unió:

»Joan Miquel Nadal Malé

Carles Sala i Roca

Dolors Batalla i Nogués

Francesc Sancho i Serena

Carles Pellicer Punyed

Xavier Pallarès i Povill

Meritxell Ruiz i Isern.

»Pel Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi:

»Francesc Xavier Sabaté Ibarz

Núria Segú i Ferré

Núria Ventura Brusca

Martí Carnicer Vidal

Alexandre Martínez Medina.

»Per Esquerra Republicana de Catalunya:

»Ernest Benach i Pascual

Josep Bargalló Valls

Marta Cid i Pañella.

»Pel Partit Popular de Catalunya:

»Rafael Luna Vivas

Joan Bertomeu Bertomeu.

»I per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa:

»Daniel Pi Noya.»

El president de la Mesa d'Edat

Aquesta presidència fa constar que tots els membres del Parlament han complert els requisits que estableix l'article 16 del Reglament per accedir al ple exercici de la condició de parlamentari o parlamentària.

Procedirem ara a l'elecció dels membres de la Mesa del Parlament. D'acord amb l'article 35.2 del Reglament, les votacions per a l'elecció d'aquests càrrecs es fan per mitjà de paperetes que hauran de lliurar a la Mesa d'Edat perquè siguin dipositades a l'urna preparada per a aquesta finalitat.

La primera elecció que correspon fer és la del president del Parlament. D'acord amb l'article 36 del Reglament. Per fer aquesta elecció cada diputat o diputada ha d'escriure un sol nom a la papereta, i surt elegit qui obté el vot de la majoria absoluta.

Es consideraran nul·les les paperetes il·legibles i les que contenen un nombre de vots superior al requerit o noms relatius a persones que no són membres del Parlament.

Les paperetes sense cap indicació escrita es consideraran vots en blanc.

Els membres del Govern que siguin parlamentaris i la Mesa d'Edat votaran al final.

Prego al secretari, senyor Albert Rivera, que iniciï la crida dels diputats.

(D'acord amb l'article 90.2 del Reglament, les diputades i els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Els diputats que són membres del Consell Executiu en funcions i els membres de la Mesa d'Edat són cridats al final.)

Molt bé, acabada la votació, procedirem a fer l'escrutini per saber qui ha estat elegit president d'aquesta cambra.

(Es procedeix a l'escrutini.)

Això és tot. Passem al recompte i donem immediatament els resultats de la votació.

(Es procedeix al recompte.)

Acabat, doncs, el recompte, el resultat és el següent: el senyor Ernest Benach i Pascual, 70 vots; la senyora Núria de Gispert i Català, 48 vots; la diputada Dolors

Montserrat, 14 vots; el diputat José Domingo, 3 vots. Per tant, ha estat elegit per majoria absoluta president del Parlament el senyor Ernest Benach i Pascual.

(Aplaudiments perllongats.)

Enhorabona, senyor Benach.

Proseguirem ara amb la votació per a l'elecció dels dos vicepresidents. D'acord amb l'article 36.2 del Reglament cada diputat o diputada ha d'escriure un sol nom a la papereta i surten elegits els qui per ordre correlatiu obtenen una majoria de vots.

Prego ara al secretari, senyor Albert Rivera, que iniciï novament la crida dels diputats.

(D'acord amb l'article 90.2 del Reglament, les diputades i els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Els diputats que són membres del Consell Executiu en funcions i els membres de la Mesa d'Edat són cridats al final.)

Acabades les votacions, procedim ja a l'escrutini.

(Es procedeix a l'escrutini.)

Fins aquí l'escrutini. Anem a fer el recompte per donar els resultats.

(Es procedeix al recompte.)

El resultat de l'escrutini és el següent: el diputat Higin Clotas, 71 vots; Ramon Camp, 47; José Domingo, 2; Antoni Castellà, 1, i en blanc, 14.

Per tant, han estat elegits vicepresident primer, per 71 vots, Higin Clotas; vicepresident segon, Ramon Camp.

(Aplaudiments.)

Farem ara la votació per a l'elecció dels quatre secretaris. D'acord amb l'article 36.3 del Reglament, per a l'elecció dels secretaris s'ha d'escriure també un sol nom a la papereta, i surten elegits per ordre de vots els quatre que n'obtenen més.

Prego al secretari, senyor Albert Rivera, que iniciï la crida dels diputats. Ho farem amb la mateixa lleugeresa i agilitat amb què ho hem fet fins ara. És la darrera votació.

(D'acord amb l'article 90.2 del Reglament, les diputades i els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Els diputats que són membres del Consell Executiu en funcions i els membres de la Mesa d'Edat són cridats al final.)

Darrera votació, darrer escrutini. Procedim a l'escrutini de l'elecció dels quatre secretaris.

(Es procedeix a l'escrutini.)

Passarem tot seguit al recompte dels vots.

(Es procedeix al recompte.)

Aquest és el resultat de la votació: la diputada Lídia Santos, 52 vots; el diputat Jordi Miralles, 18; Antoni Castellà, 48; Rafael Luna, 13, i José Domingo, 3.

Per tant, la primera secretària de la Mesa és la diputada Lúcia Santos, amb 52 vots, el segon secretari de la Mesa és Antoni Castellà, amb 48, el tercer secretari és Jordi Miralles, amb 18, i el quart secretari de la Mesa, el diputat Rafael Luna, amb 13 vots.

(Aplaudiments perllongats.)

Bé, finalitzades les eleccions, convido els que han estat elegits president, vicepresidents i secretaris que pugin i ocupin els seus llocs.

(Aplaudiments perllongats. Els membres de la Mesa del Parlament ocupen llurs llocs.)

El president del Parlament (Sr. Ernest Benach i Pascual)

Molt honorable senyor president de Catalunya, honorables conselleres i consellers, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, digníssimes autoritats, senyores i senyors, Catalunya i la llibertat són la mateixa cosa, i jo estic orgullós de treballar per Catalunya i per la llibertat. Iniciem avui la vuitena legislatura des del restabliment de la democràcia. Asseguts en aquests escons hi ha cent trenta-cinc diputats i diputades que tindran la immensa responsabilitat de contribuir a la millora del benestar i la llibertat dels ciutadans i les ciutadanes d'aquest país.

Les institucions d'un país són molt importants, ho són en qualsevol país que tingui Estat, però encara més en un país com Catalunya en què en determinats moments la perseverança de les persones que estaven al capdavant de les institucions han permès traspasar un llegat comú, de generació a generació, tot fent possible que avui siguem aquí.

És el cas, per exemple, de l'Institut d'Estudis Catalans que ara fa cent anys naixia com un projecte d'Enric Prat de la Riba i que s'ha acabat convertint en un eix vertebrador de la història, de la cultura, de la ciència, de la llengua i del pensament del nostre país. Com també ho és aquesta institució: el Parlament de Catalunya, que malgrat les moltes dificultats ha seguit el fil ininterromput de la història des que Lluís Companys va assumir-ne la presidència ara fa setanta-quatre anys.

Hi ha nació perquè hi ha la gent, i hi ha una voluntat col·lectiva que s'expressa, entre d'altres, a través de les seves institucions. I aquestes perviuen gràcies a la fermesa, el rigor, la voluntat de moltes persones que dediquen el seu temps i el seu treball, no a l'interès individual, sinó al del col·lectiu, al del conjunt de la nació catalana.

En aquesta part inicial del meu discurs vull, doncs, reivindicar obertament, amb un punt d'orgull fins i tot, la feina que fan les diputades i els diputats d'aquesta cambra.

Per desgràcia massa sovint s'ha menystingut la feina dels parlamentaris que són, al cap i a la fi, els polítics per definició, per excel·lència. I jo avui insisteixo a reivindicar el seu paper, no només pel que ha estat fins ara, reivindicant també el que ha de ser.

A la passada legislatura vam viure moltes reformes, entre les quals voldria destacar les reformes dels espais

per a créixer i guanyar qualitat en els àmbits de treball. Cal que continuem insistint en aquesta línia de creixement i dignificació dels espais d'aquesta casa. Vam treballar per modernitzar i obrir el Parlament a la ciutadania. El gran canvi, la revolució parlamentària dels propers anys, ja no és només obrir-lo a la ciutadania, sinó aconseguir que el Parlament es faci present a tot el país, a tot el territori, que els cent trenta-cinc diputats i diputades passin a formar part del paisatge actiu, que arribin a cada poble, a cada vila, a cada ciutat, a cada racó del país per a recollir les inquietuds, les propostes, les idees i els somnis de tot un poble, que esdevinguin cent trenta-cinc punts de connexió viva entre el Parlament i els més de 7 milions de catalans i catalanes.

Vostès no són només polítics, vostès són diputats i diputades al Parlament de Catalunya, representants polítics del poble català, de les persones, del territori, dels molts sectors que conformen la nostra nació. I com a diputats i diputades tindran la gran responsabilitat d'escollir el proper president de Catalunya, de debatre i participar en l'elaboració de lleis, de recollir les inquietuds de la ciutadania i de traslladar-les a aquesta cambra. Vostès són els que poden donar suport i han de donar impuls al Govern, també els que n'han de fer el control.

Ja sigui en la majoria de govern o en l'oposició, les diputades i els diputats de Catalunya fan una gran tasca, gens fàcil, plena de responsabilitats, que cal assumir.

Ho deia de manera exemplar el president Pujol: «Un polític ha d'optar i ha de prendre decisions, s'ha de comprometre. Ha de córrer el risc d'equivocar-se, ha de decidir. I això és precisament un component de la grandesa de la política.»

La política és plena d'encerts i d'errors i el món és ple de matisos. Per sort, som un país políticament plural, com correspon a un país que ha defensat durant segles la seva llibertat. Som un país que valora el diàleg i la rica varietat del pensament polític.

En aquesta legislatura que acabem de deixar enrere hem perdut el reflex d'alguns d'aquests matisos, algunes veus que trobarem a faltar: la més recent, la del president Xicoy, president que fou d'aquesta cambra la tercera i quarta legislatura i per a qui avui vull tenir un record especial i molt sentit. Tan sentit com el record del president Raventós, un històric del socialisme català que fou el president del Parlament la cinquena legislatura. O la veu del síndic Anton Cañellas, o les de polítics amb grans conviccions, que per sobre de partits defensaven la llibertat i el país, com l'enyorat Pere Esteve, sempre amb aquell punt d'equilibri i racionalitat indispensables per fer política; com Francesc Ferrer Gironès, que tant va lluitar en defensa de la llengua catalana; polítics, com l'Antoni Gutiérrez Díaz, que havien protagonitzat el procés de recuperació de les nostres institucions i de la lluita per la democràcia. Eren anys de repressió, de silenci imposat, de falta de llibertat, quan el 1965, Jordi Sarsanedas, que ahir ens va deixar, escrivia: «I què hi farem, si som el poble-nosa, si el món, almenys aquí, es refusa a assemblar-se a la imatge que en fa el vostre desig? No heu d'esperar que presentem excuses.»

Tots ells i molts d'altres, com Miquel Porter i Moix, Juan Martín Toribio, Marta Mata que també ens han deixat en aquests darrers tres anys, van treballar pels drets i les llibertats de la ciutadania. Van intentar, des de diferents punts de vista, ajudar a fer de Catalunya un país on les persones visquessin millor.

És, de fet, el que provem de fer tots nosaltres. Tanmateix, massa sovint hi ha una gran diferència entre el que es fa al Parlament i el que en percep la ciutadania. És per això, que cal que fem d'aquesta qüestió un dels propòsits de canvi d'aquesta vuitena legislatura.

Cal prendre mesures per motivar, implicar i aconseguir una major participació de la gent en la política catalana. La bona qualitat de la democràcia necessita la participació de la ciutadania, però no a qualsevol preu. Necessitem una participació alta, però fonamentada en el coneixement, en la informació i en el pensament crític.

Ens cal més implicació i participació, però també ens cal fomentar més cultura política, fugir de manipulacions i demagògies. Sense cultura tampoc hi ha llibertat.

Ens cal, per tant, un debat transversal que cal acabar traduint en propostes concretes, que ha d'esdevenir acció. L'hem de fer els polítics, els grups parlamentaris, els partits, però també hem de ser capaços de traslladar-lo a la societat i, sobretot, d'aconseguir la col·laboració dels mitjans de comunicació. Necessitem la seva complicitat, perquè, no per caprici, diem del nostre temps: l'era de la informació o de les comunicacions.

Precisament, per la implementació de les noves tecnologies, per aprofitar encara més les seves possibilitats, passen de ben segur algunes de les claus per aconseguir una major participació i una major cultura política.

I això em porta inevitablement –i aprofito per agrair l'eficàcia, l'eficiència, el rigor dels professionals d'aquesta casa– a recordar i remarcar l'esforç que el Parlament ha fet, hem fet en aquesta línia, i el que encara hem de fer.

En l'anterior mandat vam fer passos importants per a la modernització de la institució, modernització de mitjans i de conceptes, modernització d'espais i de circuits; una modernització que ha de continuar en aquesta legislatura que avui comencem i que ha de ser una de les grans prioritats que ens hem de marcar. Tenim bones eines, que encara podem millorar; però també cal que siguem conscients que hem de modernitzar mentalitats, sobretot modernitzar mentalitats, també en el parlamentarisme. Aquest ha de ser un repte compartit.

En la línia de la modernització, aquest Parlament es va dotar en l'anterior legislatura d'un nou reglament, un reglament que hem de saber utilitzar, justament, per superar aquesta distància entre ciutadania i institucions, perquè ens dona eines per a fer-ho; un reglament que ens permet avançar en immediatesa, en transparència, en rigor, en aprofundiment democràtic. Aprofitem-lo, doncs.

I permetin-me, també, parlar de la nostra projecció internacional. Els puc dir amb tota certesa, i també amb orgull, que el Parlament de Catalunya és una referència

a nivell internacional; ho he pogut comprovar personalment aquests darrers tres anys.

Per descomptat que ho és a nivell europeu, i la presidència de la CALRE, que vam exercir l'any 2005, sens dubte que hi ha ajudat, però ho és perquè fa molts anys que Catalunya ha tingut vocació europea i s'ha projectat al món. I ho ha fet a nivell polític, econòmic i cultural. I ho hem de continuar fent.

Des del parlamentarisme, també, perquè en aquest món global, xarxa de xarxes, som un nòdul preferent i referent, que pot fer molt per la projecció de Catalunya, del que aquí es fa, aprofitant el valor afegit de la identitat en el món de la globalització.

El camí a recórrer per dibuixar el país que somiem, la nova Catalunya en el món globalitzat, tot just comença a traçar-se. I aquesta cambra n'ha de ser novament el punt de trobada, un espai de reflexió i debat de la nació catalana; una reflexió que necessàriament ha de ser serena, oberta i participativa.

Històricament, Catalunya ha tingut una manera pròpia de fer política. Ens han caracteritzat el torn de paraula, el diàleg, el respecte a la pluralitat, la capacitat de parlar i la disponibilitat d'escoltar. Ha estat de sempre la nostra manera de superar les diferències: enraonar; no discutir. I fer-ho, això sí, amb passió: passió per un país que és el nostre, passió per la gent que hi viu, passió per la nostra cultura, passió per la nostra llengua.

Tenim l'oportunitat d'imaginar, de construir com volem que sigui Catalunya. I ho hem de fer amb el màxim d'entusiasme, perquè es tracta d'un projecte apassionant.

El diàleg, el consens i el respecte a la diversitat d'opinions han d'impregnar el dia a dia d'aquest Parlament. I evidentment des de la presidència, des d'aquesta Mesa, ens esforçarem perquè el clima d'entesa a la cambra sigui una realitat.

És imprescindible que el debat parlamentari es basi en fets i no en polèmiques estèrils. Si no ho aconseguim, no estem fent la feina que el poble ens ha encomanat.

És el primer pas per a recuperar la confiança de la gent d'aquest país. I fer entendre que sempre treballem per a la ciutadania. Que, de fet, no ho hem deixat de fer mai. Que la política no és només per resoldre preocupacions i problemes presents, sinó també per posar les bases per a resoldre els reptes futurs.

Fa tres anys, convidava les senyores diputades i els senyors diputats a començar a escriure el guió de la utopia. I ho vam fer. I un tros d'utopia va deixar de ser-ho, va esdevenir realitat. Utopies particulars, utopies collectives...

Avui, tres anys després, tenim la certesa que podem continuar escrivint el guió de la utopia, que, si ens ho proposem, un dia deixarà definitivament de ser-ho. Encara tenim capacitat i necessitat d'escriure molt més.

El país té reptes importants que són al damunt la taula, que són també en la consciència de la gent. Tenen noms i cognoms i els hem de saber afrontar: el desplegament del nou estatut, el finançament, les infraestruc-

tures d'aquest país, la immigració. Només són quatre exemples que ens reclamen una atenció especial, que ens reclamen una gran responsabilitat política a totes i tots. Ens reclamen unitat, ens reclamen sentit d'estat, de país si vostès volen. Ens reclamen estar a l'alçada de les circumstàncies. Esperen decisions importants, amb gran incidència sobre el país, sobre els més de 7 milions de catalanes i catalans. Caldrà, doncs, responsabilitat, molta generositat; caldrà diàleg, caldrà la recerca del consens.

Siguem capaços d'escoltar-nos els uns als altres. Siguem capaços d'escoltar la gent i d'entendre què ens reclama. Siguem capaços de convertir les paraules en fets, la voluntat en acció. I siguem capaços de ser prou hàbils tots plegats per retrobar la unitat que els grans temes de país, que la nostra nació ens demanen sense concessions.

I deixin-me recordar unes paraules d'un altre gran polític del nostre país, Josep Pallach. Deia Pallach: «La nació no és per nosaltres ni un fet diví, ni tan sols una dada indestructible de la natura humana. És un fet històric, social, sotmès a totes les sinuositats del fer i desfer dels homes...»

Senyores diputades, senyors diputats, reitero el compromís de treballar per una Catalunya més lliure, que esdevingui sinònim de benestar, d'oportunitats, de progrés, de justícia, de pau, respecte i tolerància... En definitiva, una realitat nacional positiva de la qual ens sentim part amb orgull, amb una ànima composta pel patrimoni de la nostra història i la il·lusió pel nostre futur.

De nou, amb la solemnitat dels moments històrics, declaro constituït el Parlament de Catalunya en aquesta vuitena legislatura.

He començat aquest discurs amb una cita del president Lluís Companys: «Catalunya i la llibertat són la mateixa cosa.» Doncs, justament per això, perquè són la mateixa cosa, permetin-me acabar aquest discurs tal com ho vaig fer ara fa tres anys: visca Catalunya lliure!

Els convido a cantar el nostre himne nacional.

(La cambra, dempeus, canta Els segadors.)

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i catorze minuts.